

جوله که یه ک هات بو لای پیغمبر -صلی الله علیه وسلم-، و ووتی: ئەی موحه مه د، خوی گه وره ئاسمانه کان پراده گریت له سهر په نجه یه ک، وزه وویه کان پراده گریت له سهر په نجه یه ک، وچیاکان پراده گریت له سهر په نجه یه ک، وداره کان پراده گریت له سهر په نجه یه ک، وهه موو بوونه وهره کان پراده گریت له سهر په نجه یه ک، پاشان ده فرمویت: من پادشام

له عبدالله کوری مه سعوده وه -پره زای خوی لیبیت- ده لیت: (جوله که یه ک هات بو لای پیغمبر -صلی الله علیه وسلم-، و ووتی: ئەی موحه مه د، خوی گه وره ئاسمانه کان پراده گریت له سهر په نجه یه ک، وزه وویه کان پراده گریت له سهر په نجه یه ک، وچیاکان پراده گریت له سهر په نجه یه ک، وداره کان پراده گریت له سهر په نجه یه ک، وهه موو بوونه وهره کان پراده گریت له سهر په نجه یه ک، پاشان ده فرمویت: من پادشام)، «پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- پیکه نی هه تاوه کو ددانه خرپکانی ده رکوت»، پاشان ئەم ئایه ته ی خوینده وه: {وما قدروا الله حق قدره} [الزمر: 67]، واته: {کافران و بیباوه ران خوی گه وره یان به گه وره نه زانیوه ونه یان ناسیوه به و جوړه ی {شیاوی ئەو زاته یه

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سهری]

ئەم فرمووده یه به لگه یه له سهر مه زنی خوی گه وره -سبحانه و تعالی- که هه موو ئاسمانه کان له سهر یه ک په نجه له په نجه کانی دهستی پیرۆز و مه زنی داده نیت، وهه موو بوونه وهره دروستکراوه زانراوه کان به مه زن و گه وره بیان له سهر یه ک په نجه دایان ده نیت، وئه گه ر خوی گه وره بیه ویت -سبحانه و تعالی- ئەوا هه موو ئاسمانه کان وزه وی بوونه وهره کانیش له سهر یه ک په نجه ی پیرۆزی داده نیت. وئهمیش له و زانستانه یه که وه کو میرات له پیغمبرانه وه ماوه ته وه که ئەوانیش له پرنگه ی وه حی (سروش) ئاسمانه وه بو یان دابه زیوه، بو یه پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- قسه که ی جوله که کی به راستدانا وچی سهر سورمانی بوو وپی خو ش بوو، بو یه پیکه نی هه تاوه کو ددانه خرپکانی ده رکوت ئەمیش وه کو به راستدانانیک بو قسه کانی، وله گپرانه وه یه کی تر دا: پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ئەم ئایه ته ی خوینده وه: {وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ} [الزمر: 67]، واته: {کافران} خویان نه ناسیوه (به گه وره یان نه زانی) به و جوړه ی شیاوی له پرۆزی دوایدا هه موو زه وی له چنگی ئەودایه (به ده ست خویه) وئاسمانه کانیش به دهستی راستی ئەو پیچراونه ته وه، (له م ئایه ته دا دوویاتکر دنه وه وچیکر کردن سیفه تی دهستی راست بو خودا هاتووه ئیمه باوه رمان پیه تی، به بی هیچ لپچواندن و لیکدانه وه یه ک و شیوه که ی نازانین، ته نها خودا دهیزانیت)، خودا پاک و بلندتره له و هاوبه شدانانه (شیرکانه ی) که هاوبه شدانهران (موشریکه کان) بو خوی گه وره پیریاری ده دن، ئەم ئایه ته ئەوه دوویاتده کاته وه که خوی گه وره دوو دهستی هیه، ئەمیش وه کو دوویاتکر دنه وه یه ک بو قسه کانی جوله که که. وناپت ئاور بدرته وه بو قسه کانی ئەوانه ی که راستی واتا که په کده خن وناپه یلن، بو یه ئینکار کردن ونه فی کردن بوونی په نجه کان بو خوی گه وره، به و بیانوه ی که ئەمه چواندنی په روه رده گره به بوونه وهره کان، وئهو کومه له گومپرایه ی که واتای راسته قینه ی سیفه ته کانی خودا په کده خن پیان ده ووتریت (المعطله)؛ نازانن چیکر کردن و دوویاتکر دنه وه له بوونی سیفه تیکی خودا مانای چواندنی نیه به بوونه وهره کان، هه روه کو چۆن ئیمه سیفه تی ژبان وتوانا وه یز و بینین بو خوی گه وره دوویات وچیکر ده کین که ئەم سیفه تانه ی هیه ومانای ئەوه نیه بوونی ئەم سیفه تانه له بوونه وهره کاند چواندنی په روه رده گره یان بیت به بوونه وهره کان، چونکه خوی گه وره {لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ} [الشوری:

[11]، واته: {ههچ شت و كه سئك له خواى گه و ره ناچئت (ههچ شتئك به وئنهى خودا نيهه؛ نه له زاتى پيرؤز ومه زنى، ونه له سيفات وكرداره كانيشى)، چونكه خواى گه و ره تاك و ته نهايه و دروستكاره، و خواى گه و ره بيسه ر و بينايه، زؤر {بيسه ره به و ته وقسه تان، و زؤر بينه ره به كرده وه تان، وهه موو شتئك ده بيسه تئت و ده بينئت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/6333>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

